

hogy ezek olyan emberek, olyan reformátusok, akiknek nagy a hitük, nagy a reménységük, de a legnagyobb a szeretetük? Én félek, hogy sokszor látják kishitűségünket, sokszor tapasztalják reménytelenségünket, de leggyakrabban azt, hogy annyira híjával vagyunk az igazi, áldozatvállaló szeretetnek!

Megmarad a szeretet.

Tegyük végül hangsúlyt alapigénknek erre az üzenetere: megmarad a szeretet. Ezt a 8. vers így is kifejezi: "A szeretet soha el nem fogy." Hát ilyen a mi szeretetünk? Nem, a miénk, a belőlünk való, az emberi szeretet az nem ilyen. Mennyi, de mennyi példa van arra, hogy elfogy a szeretet. Sokszor akkor fogy el, amikor legnagyobb szükség lenne rá! Hány öreg élet kesereg szívében, szenved magányában, mert gyermekeik szívéből elfogyott a szeretet! Mennyi hitves emésztődik, mert napról-napra tapasztalja, hogy elfogyott a másik szívében a szeretet!

Ne, ó ne fogadkozz! Ne mondd, hogy ha a többiek szívében elfogy is, a tiédben megmarad. Vigyázz, úgy járhatsz, mint Péter. Nem szól addig a kakas, míg szegyent nem hozol a Szeretetre. Egy Valaki volt csak, aki tudott mindvégig szeretni. Jézus Krisztusról ezt jegyezték fel: "szerette az övéit e világon, mindvégig szerette őket." /Jn 13,1/ Mindvégig szeretni, mindhaláláig szeretni, ehhez kérjünk erőt a mi hűséges Megváltónktól!

Közös imádságként énekeljük finn testvéreink énekét, különösen is ügyelve ezen a vasárnapon a 4.versére:

"Jőjj, királyom, Jézusom!

Szívem, íme megnyitom...

Van hatalmad rá, tudom,

Míveled, édes Jézusom:

Hit, remény és szeretet

Töltse be a szívemet." /464,4/ Ámen.